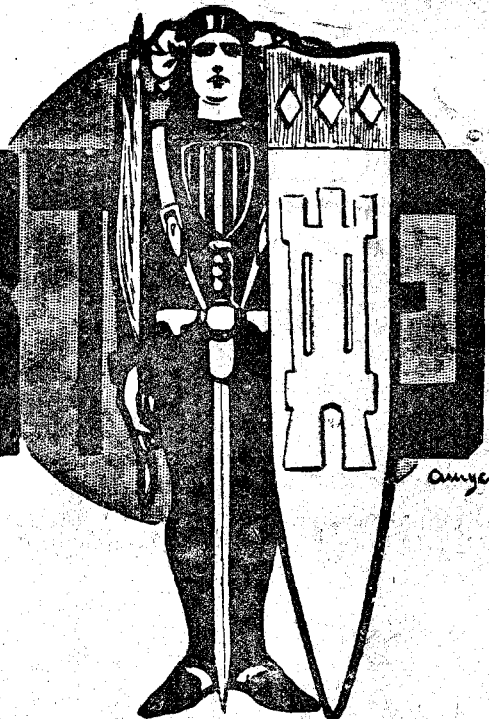

BALUARDES SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

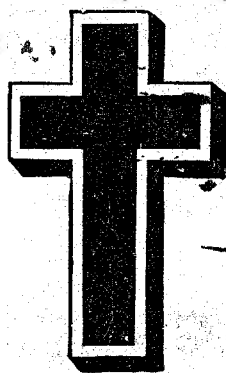
Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

*Notas publicas. No
perdido en el
de donar*

D. Antón Carbonell y Cartró

Morí el día 4 del corrent, á la edat de 47 anys

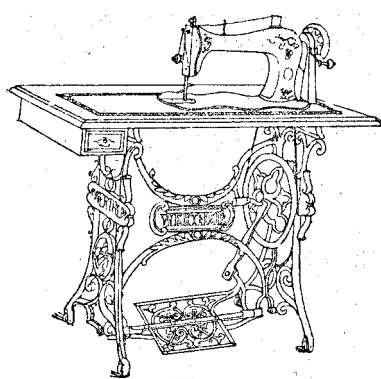
HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS

—(A. C. S.)—

La seva desconsolada esposa donya Josepha Jacas Durán, germà don Joseph Carbonell Cartró (ausent), germans y germanas politichs don Joan, Cristófol, Isidro, Daniel, Francisca Llauredá, Maria, Mercé y Dolors Mir (presents y ausents), oncles, tia, nebots, cusins y demés parents, al participar als seus amichs y coneguts tan dolorosa perdua, els pregan el tinguin present en llurs oracions y se serreixin assistir als funerals qu'en sufragi de la seva ànima es celebrarán el pròxim dimecres, dia 22 del corrent, a las deu del matí, en la iglesia parroquial de aquesta vila; per quin espeñal favor quedarán eternament agrañits.

No 's convida particularment.

Per respecte a la santetat del Temple el dol es dona per despedit.

© VERTHEIM ©

Máquinas pera cosir, bordar, etc., las més aven-
sadas pera familias y specials pera la industria

Máquinas rotativas, perfectas, lleugeras y de velocitat com cap altra

Ventas al comptat y á plassos

á 2'50 pessetas setmanals

Máquinas rectilíneas sens competencia pera fer mitja y demés género de punt.

Máquinas pera escriñurer IDEAL y Duplicador RÓNEO: Al comptat y a plassos.

Representant á Sitges

1, Carrer de Sant Pau, 1

Francisco J. Tort

Dr. Ferret

Enfermetats de la pell y del cabell. Alumne dels Hospitals de Berlín y París. Clarís, 30, primer (junt Granvía) Barcelona: De 11 a 12 y de 2 a 4

Colmado y Confitería LA PERLA

* Major, 50.--SITGES *

Tots els días de festa elaboració de la
SENS RIVAL

PASTA DE MONA

S' avisa al públich que, despres de molts esforços y sacrificis, aquest establiment ha conseguit obtenir la venda a Sitges de l' acreditada Pasta pera sopa puré de sémola, sense barreja de fecula ni almidó, de la casa de D. Francisco Garriga, del carrer del Carme, n.º 7, Barcelona; que = = fou fundada en l' any 1800 = =

Unich dipòsit a Sitges: LA PERLA

ARRÁN DEL CINGLE

Si 'ns fos possible entrar a dintre d' un autor sincer y veure el treball de gestació de la seva obra quan, per entre mitj del agombolament d' idees, va prenent cos la concepció caminant vers la finalitat o transcendència, ja 'ns hauríam enamorat de l'ànima d'aquesta novela molt avans de qu' en Morató hagués donat una plomada al primer capítol.

La regeneració a forsa de treball.

Es aquesta la idea sintètica de la obra.

La fiblada de la naixenta satisfacció propia després d' haberse ajupit a la terra mare y remourela ab brahó. Aixecar els ulls térbols dels terrossos y trobarse ab que el cel sembla més blau y més ample.

Adonarse de que no es tot dolent a dintre l'ànima, que quelcom s' ha salvat encare de la podridura. Sentir que la forsa que s' havia esmersat pera el mal pot servir encare pera 'l bé. Estremir-se ab la voluntat que neix de tots els membres com el formigueig d' un arbre que 's donava per perdut y treu brotada...

Aixó passa a'n en *Biel* al tornar de presiri y aixó fa que un s'hi interressi desseguida. Aixís que veyém ab la fermesa que se 'ns dibuixa en *Biel*, ens sentim admirats del novelista que 'ns ha sapigut presentar un home d' aquella manera, ab aquella voluntat enérgica, y desitjariám cada un de nosaltres tenir uns ulls prou penetrants y una veu prou feridora pera descobrir entre el remat de desgraciats els homes de voluntat dormida y móurels a la regeneració. De cara als erms que son els espills de las ánimas perdudas els posariam, ab l'eyna a las mans viciosas, y a la primera enfonzada de magall podriam ben tranquils girar l'esquena... qu'ells ja ho veurían que la terra s' extremeix... qu'ells ja ho veurían que la terra remoguda demana llevors... qu'ells ja ho sentirían que la terra parla. Si que parla la terra. Pe 'ls que hi vagarejan y ab els peus arrossegant fan la primera capá dura, la terra es sorda y no mes s'obra pera rébreys y colgarlos mudament com una dona incompresa que recullís als homes morts ab indiferencia. Pe 'ls que s' hi ajupan y ab els ulls li fan confidència y li demanah fruyt, y la regan ab la suor del treball, la terra és generosa com una dóna d' entranyas fecondants.

Ja ho ha entés tot en *Biel* y per aixó trevalla frisos, com si volgués rescabalar-se dels anys perduts.

Peró els premis no 's logran desseguida y la satisfacció propia, qu' és el més gran dels premis, costa d' assolir. Las grans evolucions del esperit, els batxchs de la voluntat, las lluytas anímicas, no son visibles per tots els ulls ni comprensibles per tots els cors.

Y las alas del poema que mou a n' en *Biel* s' esmicolan y sachnan sovint en las espinas del drama.

La gent rural, si en els primers instans se sent sorpresa pe'l cambi d'aquell home, reula de sobte, y las miradas desconfiadas s' encomanan desseguida; ve la por, portada per la maliciosa experiència d' una vida esquifida, la por s' arrecona en tots els pits, y en aquell home només s' hi veu al presidari. No hi ha hagut prou generositat en aquellas ánimas minas pera llevarli de sobre el fatal estigma. Y cuan la silueta d' en *Biel* se retalla del cel al costat de las runas del castell pahorós, l' esglay s' agermana ab la superstició, y aquell home ja no és tan sols el presidari, sinó el dimoni. La silueta d' un home ressortint del cel, d' un home que 's mou y brasseja, es una visió fantástica pera aquella miserable gent acostumada a las cosas eternament normals, a que 'l sol surti día derrera día, any derrera any, de la mateixa banda y 's pongui pel mateix cantó, sense cap taca nova que distregui la llepada vermella de la posta, a no sentir cap remor que no sigui la del vent, a no veure cap moviment que no sigui el plor de fullas a la tardor ó 'l brandar dels arbres en els inclements días ivernals.

La Naturalesa en la seva part externa y fins interna—sense arribar a capir lo que té de misteriosa y transcendental—els hi es tan coneguda a n' aquella gent, que un ser,—y un ser que 's mou ab quelcom nèguitós y extraordinari,—que s' acosti a ella, els hi destorba la visió monótona y 'ls esglaya, y si pera mirar a n' aqueix ser han de aixecar els ulls y el veuen tràgicament dalt d' un turó malehit, el cap pensa... y cuan pensa el cap de la gent rural sempre ve'l tremolor de la por, l' esglay de la superstició y la viciosa tendencia a la rondalla.

Per aixó en *Biel* veu condemnats els seus amors ab la *Malena*, per aixó se veu fugit de tothom, per aixó's trova sens ajuda. Aquí la novela va retratant vigorosament estats d' ànim, lluytas terribles, desencoratjaments momentanis y reaccions refermadas, passant dels episodis tendres als tràgichs, dels cuadros emocinants als reconfortadors, y tot descrit

d' aquella manera que sols ho saben fer els grans mestres observadors de la vida y els grans estilistas dela prosa. No soch pas gaire amich de contar situacions y relatar escenas, cosa que es tan del gust dels llegidors que, donant el llibre per comprat, se creuhen conéixel per l' estracte de la crítica; y no en soch amich perque cuan se parla d' art seriós y robust resulta una certa profanació condensar lo que al literat li ha donat tanta feyna, justificant, completant, pulint...

... Sempre m'ha semblat aixó que us deya, més que treball de crítich,—treball elevat y sincer,—treball de periodista que hi ha qui diu qu' es l' art de la indiscreció.

Peró jo no puch passar per alt de cap manera el citar com a joyas immaculadas de las nostras lletras aquell capítol, aquell cant al treball, vibrant y vigorós de cuan en *Biel*, multiplicant las energías, emprén la feyna en las abandonadas terras del Comte. Y avans que aquest la confessió a plé bosch, que té quelcom de tendresa selvatge. Ni puch deixar de citar aquella nit, després de tan temps de desitjar el fill que vingues a alegrar l'isolament d'aquell desterro, que en *Biel*, l'home ja acostumat a sentir la voluntat triomfadora, demana el fill a la seva esposa, y el demana ab un crit de tot el seu ser, de tot el seu esperit, ab una veu barreja de súplica y de impetuositat. Es d' un realisme palpitant, que dignifica la virilitat del home, que sublimisa l'acte de la procreació.

El fill després s' anuncia jay, si no vingues després d' aquella condensació, d' aquella emergència de tot el seu poder! Fóra la ruina moral d' en *Biel*.

Peró la Naturalasa s'ha extremat; una roca hauria pres entranyas y hauria fecondat...

En *Biel* aixeca els ulls al cel y dona mercés del fill a Deu, y's va sentit fort, abocat com may a la seva obra de regeneració, esperonat com may. Y tornan els días de prova; si la seva ànima no hagués adquirit tanta fortaleza vindria l'aplanament. Ell ho resisteix tot, ab dolors immensos, ab pensaments sinistres, ab reaccions violentas; arriba al heroisme. Allavoras troba el premi. L'enemich, humiliat, li demana perdó. L'ànima d' en *Biel* ja ha espargit claror. La bondat germina. Ell se sent gran, se sent fort. S' absol ell mateix ab la satisfacció propia. La fé, el treball l' ha redimit.

Lo verament extraordinari en la obra d' en Morató es que no té caygudas, ni de las més petites.

Robusta, plena, arrodonida, pensada ab conciencia, sense un sol rebuscament, avensa ab una seguretat admirable.

Me crech ben bé que no pecaria d' exagerat si digués qu' es una obra perfecta, que perdurará a Catalunya, com a cosa mestra, resistint gustos y tendencias, escolas y modas.

De la prosa cal dirne que si l' una página pot posarse com a model, l' altra també, y de las descripcions que son espléndidas.

A nosaltres, barcelonins encauats, obras com *Arrán del cingle*, que tenen per fons un paisatge montanyech, en tota la seva aspra veritat, qu' ens ofereixen las superbas descripcions dels córrechs y els camps y els cels, feréstechs y ombrius, desolats ó reverberants de verdor, serenament blaus ó terri-

EN JOSEPH MORATÓ

Autor de la novela *Arrán del cingle*

blement tempestuosos; dels ayguats aclaparadors, dels camins oblidats, de las arbredas atapahidas y ombrívolas, á nosaltres obras aixís ens causan una impressió extraordinària.

Nosaltres de tot això no'n sabem res. Vivim entre el mar y la montanya, y el que no s' hagi pogut moure d' aquí morirà sense saber lo qu' es la montanya que descriu un Morató y lo qu' es el mar que descriu un Ruyra.

Llegimlas, donchs, nosaltres, ciutadans encongits, obras com aquesta d' en Morató que, després de reconfortarnos vigorosament l' esperit ab la finalitat regeneradora que 's desprén de llur ànima, las sevas pàginas ens transportan al mitj d'una Naturalesa qu' ens ofereix emocions noves, visions asprades, que sembla que 'ls pits se n' omplen y els ulls se n' encantin.

R. SURINACH SENTIES

A las Pepetas

Indubtablement, la temporada quaresmal, qu' estém atravessant, és una de las favorescudas per més gran nombre de sers venerables que l' Iglesia ha enlayrat als altars per sas virtuts y quina commemoració te lloch en aquesta época com si el reculliment propi de la mateixa convidés a considerar la victòria que aquells homes qu' en terrible llayta s' enlayraren majestuosament envers las puras regions del esperit, després d' haver tróssejat y malmés las enverenadas armas dels partidaris de la materia.

No és nostre propòsit enumerar tot aquell estol de aguerrius defensors de la doctrina de Crist: únicament, com a demostració de lo avans consignat farém menció de dos d' aquells, que bastarian per sí sols a omplir de gloria la religió del Crucifixat: lo espós amantíssim de la Santa Verge, Sant Joseph, patró de l' Iglesia Universal, y l' Angel de las Escuelas, Sant Tomás d' Aquino, el mestre de la Filosofia escolástica, quinas obras constitueixen següent baluart de la vritat catòlica y una prova evidentíssima de que l' Iglesia, lluny de ser contrària al progrés científich, ha treballat sempre en primer terme pel assoliment del mateix.

Mes, deixém per avuy tota aquesta serie de consideracions que 'ns portaria a un altre assumpto del que 'ns havém proposat desenrotllar y concretemnos a considerar el gran nombre d' individus que tenen com a patró al qu' ho es de l' Iglesia, cosa naturalíssima, puig que res més del cas qu' esser el nostre sant el que fou model de virtut, escudantse en el seu nom per d' aquet modo imitarlo ab més perfecció. A tots ells mii felicitats en aquet dia y que per molts anys el puguin festejar rodejats d' innumera- bles venturas.

Mes, com es pot veure de las paraulas que pre- sideixen aquestas ratllas, la nostra felicitació és especial per las senyoras que celebran sa festa en tal diada y especialment per las senyoretas, per aquestas qu' están en la primavera dels seus dias, en la plenitud de sa hermosura, que constitueixen l' alegria de la llar y el mellor adorno dels pobles, per aquestas que són las sobiranas dels nostres cors y el objecte constant del nostre pensament: per aquestas la nostra felicitació més entusiasta.

Complertament fonamentada trovém aquesta costúm d' adoptar el nom de Joseph moltíssimas senyoretas, puig que el Sant que avuy commemora l' Iglesia constitueix el model de tot bon ciutadà, l' exemplar que te d' imitar tothom que 's proposi el progrés del poble de que forma part, y si nosaltres els joves, som segons ens diuen de vritat o de broma «l' esperança de la patria» y lo que constitueix nostra esperança son las nostras estimadas o las que estan en disposició de serho, d' aquí 's dedueix que en l' últim terme, las joves venen a esser l' esperança dels joves y per consegüent trovém molt del cas que tinguin per tutelar aquell que constitueix en l' exemple que ha de seguir si 's vol lograr el progrés y la tranquil·litat de las nacions. Y per lo que a mi em pertoca, tinc que manifestar que un extrany estat de exaltació nerviosa s' ha apoderat de mon cos: decididament em sento contagiad per aquesta corrent que ha transformat en compsores a la majoria dels joves de nostra població; y no es cregui ningú al dir aixó que 'm proposi censurar la conducta de mós companys, nó, avans al contrari: m' ompla de satisfacció el procedir dels mateixos, puig que desde el moment que donan a la llum pública sos articles amorosos, demostran que hi ha algún sér que s' ha

apoderat de llurs cors; prova, ab una paraula, que existeixen corrents amorosas, enter els joves d' ab- dós sexes, destinats a unirse per portar a cap una de las obras més importants de la creació; y aixó, repeteixo, te d' omplir de veritable alegría a tothom que 's preocupi pel renaxement de nostra patria; perque aquí, ahont tot s' havia degenerat, la degeneració fins havia arribat al matrimoni, fent de aquest Sagrament, un dels més enlairats en la vida del home, rublert d' encantadora poesia, promogut únicament pel desitj de dos sers que s' idolatran, el acte més prosaich de la vida humana, puig que lo havían convertit en una senzilla operació mercantil.

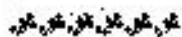
Endevant, estimats amichs, ab la vostra campanya! qu' el cor de las noyas ha de ser comprat per la forsa del amor y no per la lluentor de la moneda, y no vinguén ara a objertarme que en el cas que tothom es casi per l' amor, després viuran del ayre del cel, nó; perque a n' aquets, además de manifestalshi que 'l qu' es casi per l' interés no li queda altre recurs que alimentarse de la pols de la terra, puig qu' és indigne de dirigir sas miradas al cel, el que ha comés el crim de destruir las encantadoras ilusions que brollavan de las inteligencias de molts joves en la primavera de sos dias, els hi faré avinent que no solzament és impossible, sino qu' es la cosa més factible, que l' amor quan regna en un cor jove produeix tot lo necessari per l' existencia, si no desahogada, felis y tranquila, dels sers que s' estiman; y en cambi es complertament impossible que del capital, per gros que siga, produeixi la cantitat més petita d' amor: de lo material es impossible que 'n surti res espiritual; y sense amor, ¿cóm es possible qu' hi regni l' alegría en la llar matrimonial?

Seguin sempre per aquest camí, benvolguts amichs, no permetén may que de la dona, el compendi de tota la poesia del nostre planeta, s' en fassi una senzilla mercaderia que 's ven a n' aquell que n' hi ofereixi més preu: y de l' home, el rey de la Creació, una ridícula máquina de fer moneda, que 'l dia que s' espatlli no li queda altre recurs que morir-se de pena, ab el trist convenciment de que l' han volgut per lo més secundari qu' tenia y ha aburrit y despreciat l' unió que enalteix a l' home y que no pot aniquilar la corrent destructora del temps.

Y perdoni el condescendent lector aquesta segona disgressió; y torném a lo que havia apuntat anteriorment, o signi qu' un estat extrany s' ha apoderat de mi, en aquesta festa; efectivament: desde la tranquil·litat característica del meu barri, ab sos senzills pero blanchs edificis, que atestiguan la laboriositat de llurs habitants y evocan en ma pensa el recort de ma infantesa, fins la riqueza que 's nota en la part alta de la població, quins sumptuosos edificis al enlayrar sas hermosas cúpulas envers el firmament demostren a tothom el patriotisme y gust artístich dels seus propietaris que han embellit d' aquet modo la terra que 'ls va veure neixer; desde els poétichs encontres de nostra població, objecte d' alegres excursions ab amichs inseparables, fins la encantadora Ribera, orgull de propis y admiració dels estranys, desde quina incomparable platja rebém l' onatge del Mediterrá, quinas tranquilas ayguas petonejan amorosidas nostras plantas; desde las salas del temple del art, del famós Cau Ferrat, quinas parets atestiguan las primeras petjadas del renaxement artístich de la nostra terra, fins l' interior del temple de la Religió, quina enlayrada torre s' aixeca atrevida dominant tots els indrets de la població com expert centinella que vetlla constantment per la seguritat de la mateixa, sent atacats els murs d' ab- dós temples per las furientas onadas, que reculan ab desordre, no sé si vensudas per la resistencia del rocám que constitueix las entranyas del nostre poble o be per l' hermosura incomparable de Blanca Sitges... tot em recorda en aquet dia l' imatge d' una dona per mi incomparable, que porta per nom el que avuy celebra l' Iglesia, y ella em fa recordar totas las demás que tenen el mateix patró; y jo, verament extasiat, las hi refermo la meva felicitació més completa y entusiasta, que l' alegría dominí en llurs casas y que l' amor hi regni ab tota sa forsa: l' amor, que te 'l privilegi d' igualar totas las classes sociales, perque la meva felicitació va dirigida a totas las Pepetas, tan si son ricas com si son pobres, que al felicitar personalment avuy a molts d' ellas no 'm ficaré ab la sumptuositat dels salons d' unas casas y la senzillés de las altrés, nó; mas miradas estarán pendents únicament del somris que brollará dels llavis de las Josephas y Pepetas, y aquet somris encisador, que nó es exclusiu de cap classe, sino patrimoni de tota la joventut, aquet somris m' omplirà 'l cor de satisfacció, y anirà creixent mon entusiasme

quan el veuré apareixer en els vermellenchs llavis d' una d' aquestas Pepetas; qu' es prou pera treure la tristesa y ensopeiment del cor d' un home, el dols somriure d' aquets sers angelicals que 'n dihém donas.

G. K.

Ilusions

Recort del Carnestolts.

El ball celebrat diumenge de Carnestolts a la nit, será una de las diversions de més grat recort per mi. El «Prado» estava atapahit de gent, sobresortint una munió de alegres máscaras, capassas ab els seus ditxos de fer fondre 'l coneixement al home més sencer. Una simpática mascareta ab tratjo d' automovilista 'm trasladá ab la seva conversació amena a un món idealisat, ple de ditxas y benahnransas.

Sa melosa veu se 'm filtrá cor endins fentme revivre ab sas paraulas las perdudas ilusions de ma primera joventut. Em recordá ab gran carinyo el afecte qu' dos sers, que vivint d' afectes del cor, si poden ajuntarse, la felicitat que poden trobar demunt la terrá, gosant els dos de l' amor que al compendrer s' inspiravan. Be prou que l' hauria volgut conèixer! Be m' ho semblava que sa veu no era la primera volta que 'm parlava, qu' enraho- nant ab ella m' hi trobava be y ditxós, satisfet de poguer gosar en secret els recorts de ma primera ilusió!...

Trasladat per l' art mágich de la seva paraula a un món simbólich, no 'm donava compte de lo que al voltant meu succehia: sols estava per ella. Endevinava per entre mitj del disfrás un esbelt cos de dona jove, dantme compte de la dolcesa de son mirar per uns ulls brillants y riallers que per entre mitj del antifás es descobrián. Quin goig donava al mirarlos! Quinas sensacions mes dolsas sentia el meu cor al estrenyer entre las mevas las sevas mans! Era un idili. Ahont la trobaré altra volta la dona dels meus somnis? L' aniré cercant pel món fins que, trobantla, pugui donar esbarjo al meu cor, empresonat desde aquell moment per una desconeguda que ab el parlar presentia el meu pensament, qu' havia trobat el meu ideal.

GRECO.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 16 DE MARS

A las onze obrí la sessió l' Excm. Sr. Alcalde President, ab assistencia dels regidors Srs. Misas, Marsal, Puig, Carbonell y Planas y Mitjans.

Aprobada l' acta de l' anterior, es va donar compte del dictamen de la Comissió especial nomenada al efecte pera la provisió de la Secretaria de aquest Ajuntament, dictamen en que 's proposa qu' en el terme de quinze dias, comptats desde la publicació de la vacant en el Butlletí Oficial, puguin presentar sollicituts tots els aspirants a dita plassa, subjectantse a unas bases que publicarem en el número vinent; acordantse prestar la deguda conformitat al esmentat dictamen.

Discutida la conveniencia d' urbanisar el carrer de Santiago Rusiñol, el Consistori, si be no accepta el criteri del Sr. Mitjans, partidari de que tots els ingressos provinents de las edificacions del esmentat carrer es destinessin a urbanisar-lo, no obstant va reconèixe la necessitat de millorar-lo, posant-lo en las degudas condicions; acordant que passés a la comissió corresponent, pera que proposés el modo més convenient de portar a cap la urbanisació.

Y no haventhi altres assumptos de que tractar, la presidencia aixecá la sessió, a la mitja hora comensada.

Il·lustració Catalana •

REGALA una edició monumental, il·lustrada
per Xiró, del poema de Mossèn Verdaguier
L'ATLANTIDA

Surt cada diumenge.--Un any 30 ptas. Mitja any 15'50. Tres mesos, 8.--Mallorca, 287: Barcelona

Notícies

El passat diumenge varen tenir lloc en varis districtes de nostra província las eleccions per la renovació parcial de la Diputació provincial, que resultaren un veritable triomf pel Catalanisme.

L'excés d'original ens priva de demostrarho en aquest número, cosa que farem ab el més gran entusiasme en el prop·vinent.

El passat dimecres se celebrà en la parroquia de la Mercè, de Barcelona, el casament del distingit jove don Emili Vidal-Ribas y Güell, ab la bellíssima senyoreta donya Maria Torres y Gener, benhint la unió i reverent Román García.

El temple estava hermosament adornat resultant la boda solemníssima.

Foren padrins per part del nuvi don Pere G. Maristany, don Rodolf Juncadella, don Robert Trias y don Francisco Oller, y per la de la nuvia, don Joan Casas, don Felicià Serra, don Antoni Martínez Domingo y don Manel Martínez.

Acabada l'explèndida cerimònia, que siguié presenciada per innumbrables famílies de las més distingides de la ciutat comptal, la comitiva es traslladà a la morada de la senyora viuda de Gener, avia de la nuvia, ahont fou obsequiada ab un esplèndid dinar.

Desitjém a la gentil parella un sens fi de felicitats.

Després de brillants oposicions, ha sigut nomenat metje de la Creu Roja, de Barcelona, el nostre estimat amic el jove doctor don Jesús Bellido y Golferichs, a qui felicitem coralment.

Magí Carbonell, fou aplaudida en alguna de las composicions que tocà.

Per demà tenen anunciat la xistosa comedia, d'en Teodoro Baró, *El senyor Secretari* y el quadro dramàtic de l' Ignasi Iglesias, *Juventut*.

El jovent del «Prado Suburense» ha organitzat una colla de caramelles pera sortirlas a cantar durant la nit de Pascua Florida.

Està encarregat de la lletra de las caramelles el nostre bon amic y redactor don Salvador Olivella, y de la música el director de la banda del «Prado», el nostre amic don Magí Carbonell y Rigual.

Sols podran pendrer part en aquestas caramelles els socis del Cassino del «Prado Suburense».

El vinent dissapte, día 25, a la nit, en el teatre del «Retiro» es celebrará una vetllada literari-dramàtica, de quina entrada el producte líquit será entregat al Hospital d'aquesta vila.

Se posará en escena la comedia, en un acte, «Matascallando» y la sarsuela catalana d'en Rusiñol, «L'Alegria que passa».

El descompenyo de abduas obras corre a càrrech d'alguns antichs aficionats.

També hi pendran part algunas senyoretas de aquesta vila.

Atesa la bona intenció y els fins dels organitzadors de la vetllada, no duptém que'l teatre es veurá del tot concorregut.

Es parla altre volta y casi's dona com a cert que dintre pochihs días vindrá a darnos un concert el chor de noys Esbart Cantayre «Novell Planter», de Barcelona, que dirigeix el molt intelligent mestre don Francisco Flos y Calcat.

Dit concert tindrà lloc en el teatre del «Prado Suburense» en un día festiu per la tarde.

El nostre estimat confrare *La Tralla* ha publicat un número extraordinari, que tant pels gravats com per la lectura val la pena de ser comprat.

En alguns punts, els més arresarats, de per fora, ja comensa a veurers algún cep brotat, ab alguns rahims y tot; mes pot dirse que están en aquest temps las vinyas molt més atrassadas qu'altres anys.

Els blats, també pujant molt a poch a poch, degut als fets de días enrera.

Diumenge passat, la companyia d'aficionats «Lo Rebrot» comensà la temporada de Quaresma en el teatre del «Prado Suburense» ab la representació de las obras *Pena de mort*, *L'escudellometro* y *El carro del vi*.

En la primera de ditas produccions el actor senyor Guixé desempenyá admirablement s'ón paper, com també la senyora Antonia Verdier, secundantlos ab voluntat els demás joves de la companyia y la senyoreta E. Verdier; encara que's notava en aquests últims la falta de ensaijos.

L'Escudellometro, d'en Santiago Rusiñol, va ser aplaudit y celebrat en molts dels seus passatjes y el senyor Guixé en tregué un gran partit.

El carro del vi divertí a la concurrència, interpretantlo admirablement.

La concurrència, regular. La banda dirigida per en

Ha mort a Barcelona el distingit senyor don Narcís Pla y Masgrau, pare del nostre estimadíssim amic l'elocuent regidor catalanista barceloní don Narcís Pla y Deniel, que tantas simpatías compta en aquest districte.

Era el difunt una persona respectabilíssima, en extrém caritatiu, essent profundment apreciat per tots quants el tractavam.

Rebi l'amic Pla y Deniel el nostre més sentit condol, que fem extensiu a sa apreciable familia.

A. C. S.

El passat dimars va estrenarse en el Teatre Romea de Barcelona el drama en tres actes, d'en Santiago Rusiñol, «La Lletja».

L'obra, a pesar dels esvalotadors que intentaren ferla fracassar, obtingué un ruidós éxit.

Foren molts els sitgetans que assistiren al estreno de «La Lletja», a quin distingit autor de tot cor felicitem.

Essent l'hivern l'època propicia pera adobar las vinyas, per efecte de las plujas de la estació, que dissolen els components nutritius del adob, y no haventse pogut practicar dita operació en aqueixa època, com aconsella el nostre Catàlech *Abono Indiano*, per la escassetat de las plujas de l'ivern; aconsellém als nostres agricultors que vulguin assegurar-se una bona cullita, que no deixin passar la próxima Primavera sense practicar dita feyna.

Pera més informes dirigivus al representant del *Abono Indiano* en aquesta comarca: D.ª Josepha Jacas, Viuda de Antón Carbonell.

SECCIO OFICIAL

EDICTE

Aquesta Arcaldia, cumplint la llegislació del ram, fa públich que a las dotze horas del día 26 de aquest mes es comunicarán en las Casas Consistorials els acorts motivats pe 'ls expedients d'exempció legal tramitats pera el reemplaç del Exèrcit en el corrent any, aixís com pera els allistaments de 1902, de 1903 y 1904.

Adverteixo; además, que 'ls acorts municipals recayguts poden impugnarse fins las vintiquatre horas de la vigilia del día que assenyali la Excelentíssima Comissió mixta de Reclutament pera el judici d'exempcions.

Sitges, 17 de Mars de 1905.—L'Arcalde President, *Francisco Batlle y Gener*.

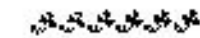
Notícies Religiosas

Diumenge al matí, a las deu ofici solemne ab orga en honor a Sant Joseph. ab sermó que dirá el Rvnt. Pare Joseph M.ª Recolons.

A la tarda, a dos cuarts de cinch, rosari, exercissis de Sant Joseph, cantats a veus y orga, y sermó cuaresmal.

Dilluns a las set del vespre comensarán els exercissis els noys y noyas que farán la primera comunió, que continuarán tots els días a la mateixa hora; dijous a las set missas y exercissis a S. Joseph y a dos cuarts de vuit fa-

rán la primera els noys y noyas preparadas al efecte; a las nou exposició del Santíssim Sagrament, comensantse las solemnes funcions de las cunanta horas; a las deu ofici solemne; a las cinch de la tarda, rosari, trisagi a veus y orga solemnes completas, sermó cuaresmal y reserva, quals funcions continuarán divendres y dissapte a la mateixa hora.

Remitit

Sr. Director del BALUATR DE SITGES.

Con sorpresa y disgusto consiguiénte; he leído el comunicado firmando por el M. I. Sr. Dr. D. Eduardo M.ª Vilarrasa inserto en la edición de la noche del día 8 del corriente del «Noticiero Universal» de cuyo contenido claramente se desprende que no niega dicho Sr. haber puesto su firma al documento que obra en nuestro poder, como Delegado especial de su Eminencia el Sr. Cardenal Casañas; pero huye por la tangente al decir que fué sorprendida su buena fé por dos caballeros.

Dejamos a la consideración del público el creer si es posible que una persona que ocupa tan elevado cargo y de suma ilustración como el Dr. Vilarrasa se deje sorprender por dos personas desconocidas, hasta el extremo de que firme como Delegado, sin haber mediado para ello autorización directa y expresa del Sr. Cardenal.

Por lo demás, solo le diremos que nuestro crédito está por encima de todo, dependiendo tan solo de la confianza a que con nuestros actos creemos habernos hechos acreedores: pues desde la fundación de esta su casa hasta el 31 de Diciembre de 1904 hemos satisfecho 8,000 pesetas a nuestros abonados, y en todo lo que va de año 6,000 pesetas más.

Antes de terminar y para cumplir el compromiso contraído con dicho Sr. ponemos a su disposición el 5% sobre el beneficio líquido del año pasado para aplicarlo a píos sufragios para las almas de los Señores Socios fallecidos.

Cumpliendo los deseos de su Eminencia de que no quiere que su nombre figure en ninguna Sociedad de esta índole, hemos dado ya cumplimiento a ello.

Siento me haya obligado a este acto contrario a mi modo de pensar y agradeciéndole sea esta la última vez que deba ocuparme de este enojoso asunto.

Barcelona 14 de Marzo de 1905.

Pedro Puig.

IMPREMPTA MAGUNCIA: PALLA, 6; BARCELONA

ABONO INDIANO VEGETAL

derá tota mena de cultius y en particular pera **Verduras y Fruytas primerencas**

Reconegut per eminents agricultors y agrónoms de diferents païssos d'Europa

El més económic y práctic de tots els adobs coneguts avuy día

REPRESENTANT EN AQUESTA COMARCA:

Antón Carbonell--SITGES

LABORATORI DE FARMACIA
y ANÁLISIS QUÍMICO

de

F. Font y Torralbas

Montesión, 19 y Magdalenas, 8

BARCELONA

Medicamentos modernos, extrangers y nacionales, de puresa garantida : : : Absoluta pulcritud en la preparació de las fórmulas
Vins medicinales de totas menas : Especifichs
Tinturas : Elixirs : Aixarops : Dentífriks